

POSVETOVANJE ZBDS 2016

V Mariboru (v prostorih hotela City) je 19. in 20. septembra 2016 pod okriljem Zveze bibliotekarskih društev Slovenije (ZBDS) potekalo posvetovanje sekcij ZBDS z naslovom "Upravljanje znanja v knjižnicah". Podrobnosti so dosegljive na: <http://www.zbds-zveza.si/?q=node5/posvetovanje-sekcij-upravljanje-znanja-v-knjiznicah2016>.

Pozdravni nagovor je imela predsednica ZBDS dr. Sabina Fras Popović. V svojem govoru, dostopnem na http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/govor_otvoritev_posvetovanje2016.pdf, se je poigrala z rimami znanje–ravnaje–izobraževanje–sanje. Povedala je, da nadaljujemo tam, kjer smo lani končali, in od teorije prehajamo v konkretno knjižnično okolje. Knjižničarji dobro vedo, da ima knjižnica vpliv na okolje, ki ga bo mogoče v prihodnje argumentirati na osnovi mednarodnega standarda SIST ISO 16439:2015.

Udeležence je pozdravil tudi sekretar Marjan Gujtman z Ministrstva za kulturo, ki pokriva področje knjižnične dejavnosti in podpira delovanje nevladnih organizacij, kamor spada tudi Zveza bibliotekarskih društev Slovenije.

Sigrid Reinitzer (Gradec, Avstrija) se je zahvalila za povabilo na ta pomemben dogodek, ki povezuje in združuje vse, ki so zaposleni v knjižnicah in si prizadevajo za napredek in razvoj knjižnične dejavnosti in stroke. Ponosna je, da je dobro povezana s knjižnicami v Sloveniji in da je tudi v preteklem obdobju sodelovala s pomembnimi osebnostmi in ustanovami, tudi z IZUM-om.

Sledil je nagovor Čopove nagrajenke za leto 2015 Vesne Horžen (Združenje splošnih knjižnic) z naslovom *Sedim v knjižnici in razmišljam ...* Izpostavila je, kako pomembne so splošne knjižnice in kako se premalo zavedamo njihovega pomena in vpliva v današnji družbi. Poudarila je, da imajo splošne knjižnice v Sloveniji približno 11 milijonov obiskov letno. V javnomnenjski raziskavi, narejeni z namenom oblikovanja strategije razvoja splošnih knjižnic v obdobju od 2013 do 2020, uporabniki knjižnic zastopajo stališče, da so knjižnice kot ustanove še vedno vredne zaupanja. To je v času, ko je zaupanje redka vrednota, veliko priznanje. Naloga knjižnic je, da se s svojim fizičnim in virtualnim prostorom vključijo v lokalno dogajanje in pritegnejo

različne skupine prebivalcev, katerih potrebe morajo prepoznati prej, kot ti povedo, kaj potrebujejo. Izvleček je dostopen na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_horzen2016.pdf.

V uvodnem delu so se predstavila področna bibliotekarska društva (iz Ljubljane, Maribora, Celja, Gorenjske, Dolenjske, Pomurja, Koroške, Primorske in Notranjske), ki združujejo preko 1300 slovenskih knjižničark in knjižničarjev. Predstavili so delovanje društev od začetkov ustanovitve do danes, povezovanje z ožjo in širšo lokalno skupnostjo, področje zakonodaje in statusne ureditve, skrb za strokovno izobraževanje in družabna srečanja. Vsako od društev s svojo dejavnostjo prispeva svoj delež k razvoju knjižničarske stroke in utrjevanju njenega mesta v družbi.

Mag. Tatjana Likar (Ministrstvo za kulturo RS) je v prispevku z naslovom *Skupaj v posebnem ali posebni v skupnem? Vpliv novele Zakona o knjižničarstvu na knjižnično dejavnost v prihodnje* predstavila vsebino Zakona o knjižničarstvu, ki ureja knjižnično dejavnost, financirano iz javnih sredstev. Zakon določa dejavnost, ustanovitev, financiranje in nadzor knjižnic ter knjižničnega informacijskega servisa za izmenjavo podatkov v nacionalnem vzajemnem bibliografskem sistemu, nacionalni vzajemni bibliografski sistem in pogoje za vključitev v ta sistem ter naloge Nacionalnega sveta za knjižnično dejavnost. Predstavila je postopek spreminjanja in dopolnitev zakona, potek javne obravnave in zakonodajnega postopka v Državnem zboru vse do sprejema v letu 2015. Opozorila je na ključne spremembe in potrebne prilagoditve podzakonskih predpisov (Likar, 2016).

V predavanju *Pravilnik o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti in profesionalni razvoj zaposlenih v slovenskih knjižnicah* sta Mojca Dolgan-Petrič in mag. Špela Zupanc (Narodna in univerzitetna knjižnica) izpostavili spremembe Zakona o knjižničarstvu glede podeljevanja strokovnih nazivov v knjižnični dejavnosti; le-to se vrača pod okrilje Narodne in univerzitetne knjižnice. Predstavili sta rezultate podeljevanja strokovnih nazivov v obdobju od 2009 do 2016, ko je bilo podeljenih 889 strokovnih nazivov (729 v splošnih knjižnicah, 86 v nacionalni knjižnici, 73 v visokošolskih, 38 v specialnih, 3 v šolskih knjižnicah in 2

v drugih organizacijah). V pripravi je predlog Pravilnika o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti, katerega glavna namena sta bolj jasno opredeliti zahteve in merila za pridobitev strokovnih nazivov na področju knjižnične dejavnosti ter spodbuditi stalno strokovno izpopolnjevanje in razvoj (Dolgan Petrič in Zupanc, 2016).

Mag. Stanislav Bahor (Narodna in univerzitetna knjižnica) je v prispevku *Predstavitev mednarodnega standarda o ugotavljanju vpliva knjižnic na okolje* predstavil mednarodni standard ISO 16439: 2014 (z naslovom Metode in postopki za ocenjevanje vpliva knjižnic), ki definira terminološki aparat ter določa metode za ocenjevanje vpliva knjižnic za potrebe strateškega načrtovanja in internega upravljanja kakovosti knjižnic. Uporablja se lahko za vse vrste knjižnic v vseh državah. Po standardu ISO 16439 je zagotovljena podpora pri ocenjevanju določene knjižnice, pri primerjavi med knjižnicami s podobnim poslanstvom in cilji ter pri promoviranju vloge knjižnic pri raziskovalnih ter drugih učnih, izobraževalnih in kulturnih prizadevanjih (Bahor, 2016).

Prispevek *Odnos javnosti do knjižnične javne službe: rezultati raziskave* je predstavila dr. Melita Ambrožič (Narodna in univerzitetna knjižnica). V okviru projekta ZBDS (2015/2016) so opravili mnenjsko raziskavo o knjižnični javni službi v Sloveniji. Zbirali so mnenja prebivalcev o knjižnični javni službi, s katero se le-ti srečujejo v različnih okoljih (šola, služba, prosti čas) in v različnih vlogah (starši, otroci, zaposleni). Z metodo anketiranja so pridobili podatke o poznavanju dejavnosti, uporabi ter vrednotenju slovenskih javnih knjižnic. Anketirali so 1051 prebivalcev Slovenije v starosti od 14 do 75 let. Rezultati raziskave so pokazali, da so knjižnice najbolj prepoznavne po izposoji gradiva, pomoči pri iskanju, čitalniškem prostoru in dostopu do interneta. Knjižnica predstavlja informacijsko središče in središče kulturnega dogajanja ter pomembno vpliva na razvoj posameznika in okolja. Knjižnice dvigujejo raven pismenosti in bralne kulture ter prispevajo k razvoju znanosti, izobraževanja in kulture. Med anketiranci se jih 73 % strinja, da imajo knjižnice zelo velik vpliv na življenje in delo prebivalcev Slovenije, 49 % anketirancev pa bi podprlo predlog za povečanje financiranja knjižnic (Ambrožič, 2016).

Zdravko Kafol (Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica knjižnih založnikov in knjigotržcev) je predstavil prispevek *Nacionalna knjižna kampanja "Slovenija bere"*. Gre za kulturno-gospodarski projekt, ki naj bi izboljšal slovensko bralno kulturo, tako da bi Slovenci postali narod bralcev, Slovenija pa država branja. Povod so bili podatki, pridobljeni z raziskavo PIAAC/OECD (2016) med odraslimi o treh ključnih spretnostih za obdelavo informacij. Slovenija se je na lestvici besedilne spretnosti med 34 državami uvrstila na 28. mesto. Četrtnina Slovencev se je uvrstila na najnižjo raven od petih ali celo pod njo. Vsak četrti Slovenec je

funkcionalno polpismen, v primerljivih državah je takih le slaba petina (18,9 %). Na najvišjo stopničko se je uvrstilo skromnih 5,6 % odraslih, v vseh državah pa skoraj dvakrat več (10,6 %). Poudaril je, da je bralna pismenost bistvena za blagostanje vsakega posameznika in gospodarsko konkurenčnost. Dobro razvite bralne spretnosti pripomorejo h gospodarski rasti in družbeni blaginji. Zaključil je z ugotovitvijo, da kampanja v vsej svoji celovitosti doseže svoj vrhunec po 3–4 letih delovanja z nacionalnim letom branja po vzoru Avstralije, Koreje, Japonske in Velike Britanije (Kafol, 2016).

Sledilo je poročilo *IFLA 2016: povezovanje, sodelovanje, skupnost* Nataše Knap (Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede) in Tjaše Mrgole Jukič (Knjižnica Ivana Potrča Ptuj), ki sta se udeležili konference IFLA. Predstavitev je dostopna na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_knap2016.pdf.

Urška Orešnik (Knjižnica Logatec), Petra Kovič (Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto) in Ksenija Orel (Mestna knjižnica Izola) so v prispevku *Pogumno tja, kamor še nihče ni šel!* INELI – Balkans predstavile projekt INELI-Balkans (The International Network of Emerging Library Innovators in the Balkan Region). Projekt je nastal ob podpori fundacije Billa in Melinde Gates in na podlagi že obstoječega globalnega programa INELI (Global libraries). Razvila ga je grška organizacija Future Library, ki je tudi na podlagi javnega razpisa izbrala in v projekt vključila 35 inovativnih knjižničarjev iz 12 držav balkanske regije. Pri tem ne gre za običajno mednarodno izmenjavo, temveč za dvoletni program, ki je sestavljen iz treh srečanj in konferenc ter usposabljanja inovatorjev preko spleta (dvakrat po 7 mesecev) in denarne nagrade za pet izbranih projektov. Cilja programa sta omogočiti izbranim, perspektivnim knjižničarjem, da razvijejo in vzdržujejo mrežo povezanih splošnih knjižnic v državah balkanske regije, in spodbujati izmenjavo pridobljenega znanja ter eksperimentiranje z novimi idejami (Orešnik, et al., 2016).

Urška Lobnikar Paunović (Valvasorjeva knjižnica Krško) in Urška Plaznik (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, študentka Oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo) sta poročali o obisku *Evropske konference o pismenosti – zaključek programa ELINET*. Namen projekta ELINET (European Literacy Policy Network) je zmanjšati število nepismenih, tako da bi vsak Evropejec znal brati in pisati dovolj dobro, da bi lahko samostojno prispeval k življenju skupnosti. V vsaki evropski državi je moč najti nepismene med socialno slabše vključenimi posamezniki in skupinami. Zanimivi primeri dobre prakse so branje v parih, branje v krogu, fantje berejo ipd. Pismenost je zelo pomembna za osebnostno integriteto; če se namreč mladostniki, ki so na prestajanju kazni (med njimi jih je 80 % nepismenih), v zaporu ne naučijo brati, ti večinoma postanejo povratniki.

Deklaracija o pravicah evropskih državljanov do pismenosti je bila prevedena tudi v slovenski jezik in objavljena na spletni strani Bralnega društva Slovenije, Slovenija pa je organizirala tudi *Teden pismenosti*, ki ga je ELINET leta 2015 organiziral po vsej Evropi in se je začel na mednarodni dan pismenosti (8. septembra).

V večernih urah prvega dne srečanja je v Kazinski dvorani Slovenskega narodnega gledališča Maribor potekala slovesnost ob podelitvi štipendije Spominskega sklada dr. Bruna Hartmana, ki jo je prejela mag. Petruša Miholič. Izbrani štipendistki čestitamo tudi v našem uredništvu! (op. ur.)

Drugi dan srečanja sta vzporedno potekala dva vsebinska sklopa.

V prvem sklopu so bile predstavitve Sekcije za visokošolske knjižnice, Sekcije za specialne knjižnice, Sekcije za izobraževanje in kadre ter Sekcije študentov bibliotekarstva.

Dr. Eva Kodrič-Dačić in mag. Stanislav Bahor (Narodna in univerzitetna knjižnica) sta svoj prispevek naslovlila *Vpis visokošolskih in specialnih knjižnic v razvid*. Po sprejemu Zakona o knjižničarstvu leta 2001 sta bila leta 2003 izdana podzakonska akta (Pravilnik o razvidu knjižnic in Pravilnik o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe), ki določata postopek vpisa knjižnic v razvid. Leta 2005 je Center za razvoj knjižnic ugotavljal razvitost vseh visokošolskih in specialnih knjižnic in mnenje posredoval pristojnim ministrstvom. Ministrstvo, pristojno za visokošolske knjižnice, ni izdalo odločb o razvitosti, na osnovi katerih je mogoče knjižnice vpisati v razvid knjižnic. Tudi za specialne knjižnice pristojna ministrstva niso izdala odločb o razvitosti za leto 2002. Ministrstvo, pristojno za visokošolske knjižnice in del specialnih knjižnic, ni pokazalo interesa za meritve razvitosti teh knjižnic v naslednjih triletnih intervalih, medtem ko je Ministrstvo za kulturo naročilo meritve razvitosti specialnih knjižnic s področja kulture in izdalo odločbe. Zato so v razvid knjižnic poleg splošnih knjižnic vpisane le specialne knjižnice s področja kulture. Novela Zakona o knjižničarstvu, sprejeta leta 2015, prinaša spremembe na področju izdajanja odločb o razvitosti visokošolskih in specialnih knjižnic in v roku dveh let predpisuje uskladitev pravilnika, ki ureja pogoje za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe (Kodrič-Dačić in Bahor, 2016).

Mag. Maja Peteh (Gozdarska knjižnica – Gozdarski inštitut Slovenije in Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire), Leja Borovnjak (Univerza v Ljubljani, Teološka fakulteta), Nataša Knap (Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede) in dr. Primož Južnič (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo) so v prispevku *Vrednotenje bibliografske*

storitve v luči raziskovalne dejavnosti predstavili rezultate raziskave med katalogizatorji (bibliografi) v sistemu COBISS.SI. Raziskava se je osredotočala na čas, ki ga bibliograf porabi za katalogizacijo posamezne vrste gradiva v okolju COBISS3, ugotavljali pa so tudi, kolikšen poudarek dajejo bibliografi vsebinski obdelavi gradiva in kako to vpliva na čas katalogizacije. Z raziskavo pridobljeni podatki kažejo prednosti in slabosti potencialne centralizacije bibliografskih storitev v visokošolskem oz. raziskovalnem okolju (Peteh, et. al., 2016).

Mag. Aljoša Nikl, Jan Bezget in Bojan Oštir (Univerza v Mariboru, Univerzitetna knjižnica Maribor) so v prispevku *Implementacija lokalnih katalogov knjižnic Univerze v Mariboru v centralni indeks univerzitetnega iskalnika UM:NIK* predstavili iskalnik, ki omogoča hkratno iskanje po elektronskih in tiskanih informacijskih virih, dostopnih za izposajo v knjižnicah Univerze v Mariboru. Za iskanje po lokalnih katalogih vseh knjižnic Univerze v Mariboru in digitalni knjižnici Univerze v Mariboru (DKUM) je bilo treba vzpostaviti sistemsko računalniško in programsko rešitev, ki samodejno s še sprejemljivim časovnim zamikom združuje, deduplicira in posodablja metapodatkovne zapise iz vseh lokalnih katalogov v centralni indeks univerzitetnega iskalnika UM:NIK (Nikl, et al., 2016).

Jan Luprich (EBSCO) je v prispevku *Plum Metrics – Altmetrics in practice. A case study* najprej predstavil tradicionalni način merjenja vpliva znanstvenega dela, to je štetje citatov, kar pa seveda ne vključuje merjenja celotnega vpliva in uporabe. V letu 2010 je bil predstavljen nov koncept spremljanja vpliva, imenovan alternativne meritve ali altmetrika, ki upošteva nove načine interakcije z raziskavami na spletu, na družbenih medijih, blogih itd. Pri meritvah se v altmetriki upošteva pet različnih kategorij: uporabnost, zajemanje, navajanje, družbeni mediji in citati. Sodobne altmetrike dajejo celovitejši pogled na učinek in so bolj ažurne ter hitreje od ustaljenih meritev. PlumX zbira in združuje ustrezne altmetrike za vse vrste znanstvenih raziskav. Zaključil je z vprašanjem, ali je altmetrika še vedno alternativa (Luprich, 2016).

Vloga knjižničarjev v življenjskem krogu podatkov je naslov prispevka, ki sta ga pripravila dr. Sonja Bezjak in dr. Janez Štebe (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, Arhiv družboslovnih podatkov). Govorila sta o odprtem dostopu do raziskovalnih podatkov, ki ga zahteva vse več financerjev raziskovanja. Odprti dostop prispeva k večji transparentnosti raziskovalnega dela, hkrati pa s ponovno rabo podatkov povečuje izkoristek še neizčrpanega potenciala podatkov. Podatkovna središča in strokovnjaki za ravnanje s podatki igrajo pomembno vlogo pri skrbi za dolgotrajno ohranjanje in zagotavljanje dostopa do podatkov ter so raziskovalcem lahko pri tem v oporo. Tudi knjižničarji imajo svoje tradicionalno mesto v

raziskovalni skupnosti in lahko pri delu z raziskovalnimi podatki razvijajo različne vloge. V grobem je mogoče ločiti dve smeri razvoja. Podpora raziskovalcem pri uporabi podatkov je priložnost za referenčne knjižničarje. Podpora v življenjskem krogu podatkov pa zahteva podrobnejše razumevanje raziskovalnega procesa. Da bi lahko kompetentno sodelovali z raziskovalci, morajo knjižničarji dobro razumeti področje raziskovanja, norme in standarde na raziskovalnem področju, poleg tega pa morajo imeti še specifično znanje, povezano z raziskovalnimi podatki. Knjižnice v Sloveniji lahko raziskovalce seznanjajo z možnostjo vpisa zbirke podatkov v bibliografski sistem za namen znanstvenega vrednotenja, svetujejo pri citiranju podatkov, informirajo uporabnike o podatkovnih zbirkah, načinih dostopa in možnostih uporabe ter informirajo o povezavah med podatki in publikacijami ter raziskovalnimi projekti. Poleg tega lahko razvijajo storitve podpore pri ravnanju z raziskovalnimi podatki (Bezjak in Štebe, 2016).

Mira Vončina, mag. Janez Jug, mag. Boštjan Mur in mag. Mirjam Kotar (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, Osrednja družboslovna knjižnica Jožeta Goričarja) so predstavili prispevek z naslovom *Podpora raziskovalcem v okolju neetičnega znanstvenega publiciranja*. Neetične založniške prakse postajajo vse bolj razširjene v znanstvenem komuniciranju in nekateri avtorji jih povezujejo predvsem s širjenjem modela odprtega dostopa. A jih z odprtim dostopom ne smemo enačiti, saj se neetično delovanje pojavlja tudi v drugih modelih objavljanja. Povečuje se število lažnih založnikov in revij, ugrabljenih revij, plenilskih konferenc in zbornikov, lažnih faktorjev vpliva ter spletnih strani z lažnimi podatki, vključno z napačnimi ali ugrabljenimi mednarodnimi standardnimi številkami publikacij, in število objav v takšnih publikacijah raste. To je problem raziskovalcev, avtorjev, knjižničarjev, bralcev in uporabnikov bibliografskih podatkov pri vrednotenju raziskovalne uspešnosti in pri habilitacijskih postopkih. Dobrodošel je dogovor o ustrezni terminologiji za tako prakso na letošnjem sestanku predstavnikov OSIC-ev (osrednji specializirani informacijski centri), IZUM-a in ARRS; skupni izraz za plenilske, predatorske, roparske, lažne in ugrabljene revije je izraz sporne revije. Te se delijo na plenilske revije, ki se trudijo prikazati, da so ugledne, čeprav to niso, in na lažne revije, ki ugrabijo identiteto ugledne revije. Sporne revije se okoriščajo z modelom odprtega dostopa, saj zaračunavajo stroške objave (praviloma v manjših vsotah) in služijo zaradi velikega števila objav. Ključno je, da sporne revije ne zagotavljajo kakovosti, ker nimajo vzpostavljenih evalvacijskih postopkov za sprejem objave ali pa ti postopki ne dosegajo mednarodno primerljivih standardov. Knjižničarji pri svojem delu odkrivajo različne oblike neetičnega znanstvenega publiciranja ter iščejo vire za preverjanje zanesljivosti revij in založb ter z njimi povezanih odgovornih oseb. Ugotavljajo, da pristojne institucije za znanost zamujajo s sprejemom zavezujočih in operativnih stališč (Vončina, et al., 2016).

Dr. Teja Koler Povh (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo) je v prispevku z naslovom *Vloga knjižničarja pri izgradnji institucionalnega repozitorija: izziv ali nuja?* govorila o vlogi visokošolskega knjižničarja v dobi uveljavljanja digitalnih virov. Knjižničar se mora nujno prilagoditi novim razmeram in aktivno vključiti v uvajanje sprememb in novosti. Ena od pričakovanih storitev visokošolskega knjižničarja na prelomu tisočletja je zagotavljanje trajnostnega arhiviranja digitalnih dokumentov v digitalnem repozitoriju. Skladno s tem so v letu 2011 na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani v odprtokodnem sistemu ePrints zgradili digitalni institucionalni repozitorij DRUGG. Začetki izgradnje segajo v leto 2005, ko so na fakulteti s Pravilnikom o diplomskem delu uvedli obvezno oddajo visokošolskih del v elektronski obliki, vključno z izjavo avtorja, da dovoljuje odlaganje v fakultetni elektronski repozitorij. Hkrati so izdelali navodila za njihovo oblikovanje in navajanje virov. Z vzpostavitvijo Nacionalne infrastrukture odprtega dostopa in institucionalnih repozitorijev (2013) za vsako od štirih slovenskih univerz je visokošolski knjižničar razbremenjen naporov pri vzpostavljanju repozitorija. Glavna skrb so kakovostni bibliografski zapisi v sistemu COBISS, ki predstavljajo osnovo metapodatkov za bibliografije raziskovalcev (Koler Povh, 2016).

Borut Kirar, mag. Mirjam Kotar, Nataša Godec (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, Osrednja družboslovna knjižnica Jožeta Goričarja) so pripravili prispevek *Odprti dostop? Ali bodo moj članek lahko citirali?*. Osrednja družboslovna knjižnica Jožeta Goričarja (v nadaljevanju ODKJG) želi s svojimi aktivnostmi raziskovalce informirati in usposobiti za objavljanje po načelih odprtega dostopa (v nadaljevanju OD). Skladno s to usmeritvijo raziskovalce obvešča o možnostih, pravilih in nevarnostih OD ter tudi o zahtevah financiranj po OD. Trenutno najbolj aktualna dokumenta, ki predpisujeta objavo recenziranih del v OD, sta program EU za raziskovanje in inovacije Obzorje 2020 in Nacionalna strategija odprtega dostopa do znanstvenih objav in raziskovalnih podatkov v Sloveniji 2015–2020. O obeh dokumentih v sodelovanju s projektno pisarno Fakultete za družbene vede (FDV) seznanjajo raziskovalce na sestankih Znanstvenega sveta, po e-pošti, v spletnem vodiču, predvsem pa v individualnih svetovanjih pri urejanju bibliografij. Med raziskovalci FDV so zaznali visok interes za pomoč pri ugotavljanju pravic in pravil za oddajo njihovih člankov v Repozitorij Univerze v Ljubljani (v nadaljevanju RUL). V ODKJG so zato prenovili raziskovalni vodič o OD in ga promovirali raziskovalcem kot pripomoček, v katerem so navedeni koraki oddaje in drugi napotki. Vendar pa v trenutni razvojni fazi RUL raziskovalcem na Univerzi v Ljubljani še ni omogočeno samostojno oddajanje del v repozitorij, zato je na tej točki nujna aktivna storitev knjižnice (Kirar, et al., 2016).

Prispevek z naslovom *Pogledi raziskovalcev na odprti dostop in vlogo Centralne medicinske knjižnice na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani* so pripravili Vesna Cafuta, mag. Nana Turk in mag. Anamarija Rožić (Univerza v Ljubljani, Medicinska fakulteta, Centralna medicinska knjižnica). Ugotavljajo, da je odprti dostop v Sloveniji še v fazi vzpostavljanja tako na nacionalni kot na univerzitetni ravni. Nacionalna infrastruktura s štirimi institucionalnimi repozitoriji slovenskih univerz in nacionalnim portalom je bila vzpostavljena leta 2013. Septembra 2015 je bila v skladu s priporočili Evropske komisije sprejeta Nacionalna strategija odprtega dostopa do znanstvenih objav in raziskovalnih podatkov v Sloveniji 2015–2020. Od začetka leta 2016 Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije v razpisih za raziskovalne projekte zahteva, da izvajalci sledijo načelom odprtega dostopa do znanstvenih informacij, kot je objavljeno v nacionalni strategiji. Podpora odprtemu dostopu je eden izmed najpomembnejših ciljev Centralne medicinske knjižnice. Z anonimnim spletnim vprašalnikom, ki so ga poslali 300 raziskovalcem, so želeli ugotoviti, kakšen je odnos raziskovalcev do odprtega dostopa, kakšna je praksa objavljanja v odprtem dostopu, ali poznajo sporne revije in kakšna so njihova pričakovanja glede knjižnične podpore pri objavljanju v odprtem dostopu. Izsledki raziskave (odgovorilo je 20 raziskovalcev, to je le 7 %) nakazujejo, da se na področju medicine v slovenskem prostoru objavlanje v odprtem dostopu šele uveljavlja. Raziskovalci poznajo področje v skladu z razvojem odprtega dostopa v Sloveniji. Ugotovili so, da udeleženci raziskave pričakujejo učinkovito informacijsko podporo pri vprašanih, povezanih z odprtim dostopom (Cafuta, et al., 2016).

Bernarda Korez (Univerza v Mariboru, Univerzitetna knjižnica Maribor), Maja Vihar (Univerza v Ljubljani, Centralna tehniška knjižnica) in mag. Dunja Legat (Univerza v Mariboru, Univerzitetna knjižnica Maribor) so predstavile prispevek z naslovom *Kako povečati raziskovalni vpliv – spletna orodja ter odprti dostop*. Življenjski cikel znanstvene komunikacije je danes z novimi alternativnimi možnostmi objavljanja na spletu ter novimi modeli komuniciranja živahnější kot kadar koli prej. Spremenilo se je vedenje raziskovalcev v procesu znanstvenega komuniciranja in spremenile so se vloge in odgovornosti raziskovalcev, univerz, raziskovalnih institutov, založnikov, financerjev, knjižničarjev in drugih uporabnikov. Vendar se vrednotenje znanstvene in strokovne uspešnosti še vedno opira na tradicionalne bibliometrične kazalce, kot so število objav, število citatov, Hirschov indeks, JIF ali SNIP in drugi. Ti so merilo za raziskovalni vpliv avtorjev oziroma za prepoznavanje ugleda in znanstvene odličnosti posameznega raziskovalca. Raziskovalcu so danes na voljo mnoga spletna orodja in novi pristopi, ki povečujejo vidnost njegovih raziskovalnih izsledkov in posledično vplivajo tudi na rast bibliometričnih kazalcev. Tradicionalne

poti objavljanja znanstvenega dela so znanstvene revije z visokimi faktorji vpliva. Alternativa so danes nove možnosti objave v odprtem dostopu, ki je spremenil upravljanje z avtorskimi in drugimi pravicami. Temeljna značilnost odprtega dostopa je zadržanje materialnih avtorskih pravic za objavljena dela. Lastništvo nad materialnimi avtorskimi pravicami odpira možnosti poljubnega razširjanja in objavljanja publikacij in raziskovalnih podatkov pod pogoji, ki jih raziskovalec sam določa ali z njimi soglaša. Izpostavili so, da je velika vloga knjižničarjev povezana z ozaveščanjem in spodbujanjem raziskovalcev k upoštevanju principov objavljanja v odprtem dostopu, ki jih je treba uveljaviti ne samo pri objavljanju in deponiranju del v institucionalnih repozitorijih, temveč tudi pri oblikovanju osebnih raziskovalnih profilov in pri udejstvovanju v raziskovalnih družbenih omrežjih (Korez, et al., 2016).

V drugem sklopu so bile predstavitve Sekcije za splošne knjižnice, Sekcije za potujoče knjižnice, Sekcije za domoznanstvo in Sekcije za šolske knjižnice.

Dr. Primož Južnič in dr. Polona Vilar (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo) sta v prispevku *Kako postati bibliotekar?* iskala odgovor na to vprašanje. Poudarila sta, da se je v preteklosti aktualen model izobraževanja pred nastopom dela preobrazil v model izobraževanja, pomešanega z delom. Tako ne moremo več pričakovati, da bo oseba ob koncu formalnega izobraževanja imela vse ali večino kompetenc, ki jih potrebuje za uspešno in kakovostno opravljanje svojega dela ves čas svoje aktivne delovne dobe. Zaradi tega je naloga institucij formalnega izobraževanja, da namesto razvijanja kompetenc, povezanih z neposrednimi delovnimi nalogami, razvija takšne, ki bodo posamezniku omogočile vseživljenjsko učenje, ki vodi v osebni in profesionalni razvoj. Žal ob tem ne moremo spregledati dejstva, da izobraževanje na primarni in sekundarni ravni, ki ima načeloma enako nalogo – torej usposablja posameznike za vseživljenjsko učenje – prepogosto te naloge ne opravi v zadostni meri, kar se kaže v bolj ali manj pomanjkljivem predznanju, ki ga imajo študenti pred začetkom študija. Diplomanti oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo se lahko zaposlijo v knjižnicah, informacijskih centrih, založbah, pa tudi drugih okoljih, kjer je potrebno znanje s področja organizacije informacij. Torej gre za zelo pestro in raznoliko paleto del in nalog ter tudi pestro množico delodajalcev (od knjižnic vseh vrst do založb, knjigarn in vseh drugih informacijskih organizacij, pa tudi takih, ki delujejo na področju kulturne dediščine). V takih okoliščinah mora posameznik pridobiti čim širši nabor znanja in kompetenc, kar predstavlja svojevrsten izziv za vsak izobraževalni program (Južnič in Vilar, 2016).

Znanje je zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika:

organizacija in vodenje strokovnega usposabljanja za svetovalno delo svetovalnih služb v osrednjih območnih knjižnicah (OOK) je bil prispevek avtorice Milene Bon (Narodna in univerzitetna knjižnica). OOK so opredeljene kot aktiven dejavnik usmerjanja in pospeševanja razvoja bibliotekarske stroke, ki v knjižničarsko prakso s posebnimi oblikami strokovnega in raziskovalnega dela nenehno vključujejo nova teoretična spoznanja in s tem pomembno prispevajo h kakovosti in raznolikosti knjižničnih storitev. OOK lahko to nalogo učinkovito izvajajo le na osnovi predhodno izvedenih različnih raziskav in analiz okolja, stanja razvitosti knjižnične dejavnosti na območju, razvojnih potreb glede informacijske tehnologije za posamezno območje ter razvejanosti občinskih in medobčinskih knjižničnih mrež. Strokovna pomoč knjižnicam vključuje vsebinsko opredelitev in izbor projektov ter sodobnih informacijskih storitev za uporabnike, izvajanje mentorstva za knjižnične delavce začetnike in študente bibliotekarstva, sodelovanje s šolskimi knjižnicami na območju pri skupnem razvoju bibliopedagoških dejavnosti za učence in dijake ter spodbujanje e-vključenosti različnih skupin prebivalstva (starejši, brezdomci ...). Poleg naštetega strokovna pomoč knjižnicam vključuje še opredelitev ciljev, koordinacijo ali izvedbo knjižničnih storitev za posebne skupine uporabnikov, sodelovanje z drugimi območnimi knjižnicami in opredelitev ciljev ter koordinacijo ali izvedbo mednarodnega sodelovanja na območju OOK. Cilji strokovne pomoči knjižnicam na območju so: učinkovit in strokoven razvoj splošnih knjižnic na območju OOK, funkcionalna ureditev knjižnične mreže, dostopnost knjižnične dejavnosti ustrezne kakovosti, uspešno sodelovanje med knjižnicami in partnersko povezovanje z drugimi ustanovami na območju OOK. Zaradi naštetega sta pomembna organizacija in izbor izobraževanj v NUK, ki z OOK letno uskladi program usposabljanj, organizira in vodi usposabljanja koordinatorjev ter drugih zaposlenih v OOK. Za delo koordinatorja v OOK so pomembne strokovna usposobljenost in izkušnje ter večšine komuniciranja znotraj in zunaj knjižnice. Pri svojem delu koordinatorji izvajajo raziskave, analizirajo rezultate in prenašajo teorijo v prakso (Bon, 2016).

Mag. Igor Podbrežnik (Zavod Lokvanj) je v prispevku *Kako uporabniki ocenjujejo usposobljenost knjižničnega osebja* predstavil rezultate raziskave o zadovoljstvu uporabnikov s kakovostjo storitev v slovenskih splošnih knjižnicah. Raziskava je pokazala, da različne skupine uporabnikov različno ocenjujejo posamezne dejavnike kakovosti storitev in da knjižnice ne dosegajo pričakovanj vseh svojih uporabnikov. Uporabniki pričakujejo večjo zanesljivost pri izvedbi storitve, boljše usposobljenost knjižničnega osebja, ki naj bi še posebej razumelo njihove individualno izražene potrebe in imelo čas zanje. Največje odstopanje med pričakovanji in zaznavanjem dejanskega stanja je opaziti med uporabniki, ki so mlajši od 35 let,

in med bolj izkušenimi uporabniki knjižnic. Zato se bo morale knjižnično osebje dodatno usposablјati in si z novim znanjem in veščinami pridobiti večje zaupanje uporabnikov, ki od njih pričakujejo tudi večjo odzivnost in pozornost ter večjo zanesljivost pri izvedbi storitev. Z dodatno raziskavo se je preverilo, kako knjižnično osebje ocenjuje in razume pričakovanja svojih uporabnikov ter kakšno ima mnenje o svojem delu in usposobljenosti za delo z uporabniki. Nerazumevanje pričakovanj uporabnikov lahko vpliva na pomanjkljivo ali celo napačno odločanje o investicijah, zaposlovanju in izobraževanju zaposlenih (Podbrežnik, 2016).

Veronika Rijavec Pobežin in dr. Simona Šinko (Mestna knjižnica Ljubljana) sta predstavili Učni center v Mestni knjižnici Ljubljana, ki je za širšo bibliotekarsko stroko zanimiv z dveh vidikov. Prvi vidik je upravljanje znanja v lastni instituciji, v tem primeru največji slovenski splošni knjižnici, drugi vidik pa je sodelovanje pri upravljanju znanja v drugih slovenskih in tudi tujih knjižnicah. V praksi sta oba vidika med seboj povezana, v splošnem pa učni center sledi konceptu upravljanja s človeškimi viri, katerega cilj je razvoj potencialnih zmožnosti zaposlenih za doseganje ciljev organizacije. Učni center je priložnost za zaposlene v različnih knjižnicah ter strokovnjake s povezanih področij, kot so predšolska vzgoja, izobraževanje odraslih, prevajanje, založništvo ipd., da nadgradijo znanje, predlagajo vsebine izobraževanja ali sodelujejo kot izvajalci izobraževanja. Skupno delo na tem področju je lahko izhodišče za nadaljnje sodelovanje med knjižnicami pri uporabi in razvoju storitev (Rijavec Pobežin in Šinko, 2016).

Mag. Marijan Špoljar (Mestna knjižnica Ljubljana) in dr. Sabina Fras Popović (Mariborska knjižnica) sta predstavila prispevek *ZEJOLA* (zelena + vijola). Pod tem naslovom poteka strokovna izmenjava kadra med Mestno knjižnico Ljubljana in Mariborsko knjižnico. Cilj je izmenjati znanje in ideje med splošnimi knjižnicami ter jih izboljšati. Poudarek je namreč na izmenjavi "starih mačkov" z najmanj 10 leti delovnih izkušenj in dvakratnim napredovanjem v strokovni naziv. Izmenjava poteka po naslednjem protokolu (slika 1):

Priprava na odhod	Priprava na sprejem
Uskladitev termina	
Pričakovanja	Priprava programa:
Delovno mesto	Splošni del
Interesni cilji	Specifični del
Strokovna podlaga	Gradivo za udeleženca
Evalvacija	
Poročilo v organizaciji	

Slika 1: Protokol izmenjave kadrov (Vir: Špoljar in Fras Popović, 2016)

Bibliotekar v slovenskih potujočih knjižnicah je prispevek, ki ga je predstavila Tjaša Mrgole Jukič (Knjižnica Ivana Potrča Ptuja). Predstavila je bibliobuse po svetu in pri nas. Prvi slovenski potujoči knjižničar je bil Lovro Stepišnik (1834–1912), ki je knjige nosil v košu. Za prenašanje knjig so obstajali tudi posebni leseni kovčki, nekateri knjižničarji pa so imeli kolesa. Prve bibliobuse v Sloveniji smo dobili leta 1973 v Kopru, leta 1974 pa v Ljubljani in Mariboru. Danes jih imamo 12 (6 tovornjakov, 4 avtobuse in 2 kombija) in so v povprečju stari 9 let. Glavni namen je pripeljati gradivo do tistih prebivalcev, ki v knjižnico sami ne morejo (otroci, starejši, zaporniki, varovanci zavodov ...), in jim zagotoviti enake možnosti do knjižničnih storitev, kot jih ima preostalo prebivalstvo. Postajališča (704) so na mestih, ki so precej oddaljena od knjižnice, npr. v odročnih vaseh, pred vrtci, šolami in zavodi, zapori ... v Sloveniji, Italiji in na Madžarskem. V potujoči knjižnici delajo ljudje, ki so prilagodljivi, preprosti, družabni, imajo smisel za humor, imajo radi ljudi in so humanitarni. Kdor to delo vzljubi, ga tudi dobro opravlja, delo ga zadovoljuje in plemeniti, na delovnem mestu pa se počuti koristnega (Mrgole Jukič, 2016).

Karmen Kreže (Medobčinska splošna knjižnica Žalec) je predstavila *Domoznanski oddelek Medobčinske splošne knjižnice Žalec*, ki obsega območje šestih občin (Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko in Žalec). Svoje prostore ima v Občinski knjižnici Žalec, ki je tudi osrednja knjižnica za vse preostale enote. Domoznanski oddelek obsega 50,80 m². Doslej so obdelali 2123 izvodov monografskih publikacij ter 115 naslovov serijskih publikacij, ki so tako ali drugače vezane na območje Spodnje Savinjske doline. Imajo bogato zbirko starih razglednic Spodnje Savinjske doline (trenutno 909). Hranijo in zbirajo tudi raziskovalne naloge vrtcev in osnovnih šol žalske občine, ves pisni material, ki se navezuje na območje Spodnje Savinjske doline (vedute, načrte, zemljevide, koledarje, zapisnike Savinjske posojilnice in mestne komune trga Žalec, letake, vabila, fotografije, glasila osnovnih šol in podjetij, časopisne članke, plakate, promocijsko gradivo zavodov, podjetij, društev in organizacij, zgoščenke, DVD-je, fotografije itd.). Hranijo tudi mape s predstavitvenimi podatki o vidnejših Spodnesavinjčanih oz. domoznancih in z informacijami o njihovi ustvarjalnosti (trenutno imajo 362 zbirnih map), zapuščino pesnice Mete Rainer in del zapuščine skladatelja Friderika Širca – Rista Savina, slikarja Doreta Klemenčiča – Maja, botaničarke Ljerke Godicla, pisatelja Daneta Debiča ter pesnice Neže Maurer, del delovne zapuščine žalskega in petrovškega trgovca Antona Vodenika in del delovne zapuščine geografa Milana Natka. V prihodnje načrtujejo še pridobivanje in digitalizacijo domoznanskega gradiva (Kreže, 2016).

Domoznanec: strokovnjak ali zanesenjak? To sta se spraševali Darja Peperko Golob (Knjižnica Mirana Jarca

Novo mesto) in Mira Petrovič (Knjižnica Ivana Potrča Ptuj). Domoznanska dejavnost je ena od pomembnih nalog slovenskih splošnih knjižnic v sodobni družbi, ki pa lahko uspešno zaživi samo ob primerni organiziranosti in ustrezno usposobljenem kadru. V večjih splošnih knjižnicah se domoznanski dejavnosti posvečajo specializirani delavci – domoznanci, drugje pa delo opravljajo zaposleni v okviru svojih siceršnjih del in nalog. Domoznanec kot strokovnjak in poznavalec lokalne problematike ter skrbnik zbirk, pomembnih za lokalno območje, mora biti udeležen v vseh segmentih knjižnične dejavnosti, kar pomeni tudi širok obseg njegovih delovnih nalog. Za kvalitetno opravljanje dela mora knjižničar vsestransko poznati krajevno problematiko, kot je opozarjal že Janko Glazer, in si pri tem pomagati z obstoječo literaturo in lastnim študijem. Prav zato delavec v taki dejavnosti ne more biti samo ozko specializirani strokovnjak (npr. zgodovinar, geograf, etnolog, literarni zgodovinar, bibliotekar), pač pa mora imeti nepristranski in strokovno primeren odnos do vsega domoznanskega gradiva. Domoznanske zbirke so zanimive in pomembne v ožjem okolju, sestavljajo pa tudi mozaik celotne nacionalne kulturne dediščine in identitete. Sodobna informacijska družba tudi pred domoznance postavlja nove izzive. Da bi lahko še naprej kompetentno in kvalitetno opravljali svoje delo, se morajo permanentno strokovno izobraževati. Poleg klasičnega izobraževanja, namenjenega zaposlenim v knjižnicah, bi bilo za domoznance kot skrbnike dragocenih zbirk zelo dobrodošlo tudi izobraževanje s sorodnih področij, kot sta npr. arhivistika in muzealstvo. Pomemben vir neformalnega izobraževanja so tudi različna predavanja, seminarji, kongresi in srečanja s kolegi iz drugih knjižnic (Petrovič in Peperko Golob, 2016).

Dr. Branko Lobnikar (Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede) je v prispevku z naslovom *Pomen vseživljenjskega učenja za osebnostni in karierni razvoj posameznika* poudaril pomen vseživljenjskega učenja, s katerim si pridobimo kompetence, kombinacijo znanja, spretnosti, odnosov/naravnosti in stališč. Zato bi moral vsak posameznik skrbeti za oz. spodbujati "razvoj" desne polovice možganov, ker le-ta vpliva na razvoj intuicije, vizualnosti, kreativnosti in posledično na osebnostni karierni razvoj posameznika.

Reference

- Ambrožič, M., 2016. *Odnos javnosti do knjižnične javne službe: rezultati raziskave*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_ambrozic2016.pdf [9. 12. 2016].
- Bahor, S., 2016. *SIST ISO 16439: 2014 Metode in postopki za ocenjevanje vpliva knjižnic*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_bahor2016.pdf [9. 12. 2016].

- Bezjak, S. in Štebe, J., 2016. *Vloga knjižničarjev v življenjskem krogu podatkov*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_bezjak2016.pdf [9. 12. 2016].
- Bon, M., 2016. *Znanje je zaklad, ki povsod spremlja svojega lastnika: organizacija in vodenje strokovnega usposabljanja za svetovalno delo svetovalnih služb v osrednjih območnih knjižnicah (OOK)*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_bon2016.pdf [9. 12. 2016].
- Cafuta, V., Turk, N. in Rožič, A., 2016. *Pogledi raziskovalcev na odprti dostop in vlogo Centralne medicinske knjižnice na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_cafuta2016.pdf [9. 12. 2016].
- Dolgan Petrič, M. in Zupanc, Š., 2016. *Pravilnik o strokovnih nazivih v knjižnični dejavnosti in profesionalni razvoj zaposlenih v slovenskih knjižnicah*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_2016dolgan.pdf [9. 12. 2016].
- Južnič, P. in Vilar, P., 2016. *Kako postati bibliotekar?* [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_juznic2016.pdf [9. 12. 2016].
- Kafol, 2016. *Nacionalna kampanja Slovenija bere*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_kafol2016.pdf [9. 12. 2016].
- Kirar, B., Kotar, M. in Godec, N., 2016. *Odprti dostop? Ali bodo moj članek lahko citirali?* [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_kirar2016.pdf [9. 12. 2016].
- Kodrič-Dačić, E. in Bahor, S., 2016. *Vpis visokošolskih in specialnih knjižnic v razvid*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_kodric2016.pdf [9. 12. 2016].
- Koler Povh, T., 2016. *Vloga knjižničarja pri izgradnji institucionalnega repozitorija: izziv ali nuja?* [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_koler2016.pdf [9. 12. 2016].
- Korez, B., Vihar, M. in Legat, D., 2016. *Kako povečati raziskovalni vpliv: spletna orodja ter odprti dostop*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_korez2016.pdf [9. 12. 2016].
- Kreže, K., 2016. *Domoznanski oddelek Medobčinske splošne knjižnice Žalec*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_kreze2016.pdf [9. 12. 2016].
- Likar, 2016. *Skupaj v posebnem ali posebni v skupnem? Vpliv novele Zakona o knjižničarstvu na knjižnično dejavnost v prihodnje*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_likar2016.pdf [9. 12. 2016].
- Luprich, J., 2016. *Plum metrics: altmetrics in practice: a case study*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_2016luprich.pdf [9. 12. 2016].
- Mrgole Jukič, 2016. *Bibliotekar v potujoči knjižnici*. Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_mrgole2016.pdf [9. 12. 2016].
- Nikl, A., Bezget, J. in Oštir, B., 2016. *Implementacija lokalnih katalogov knjižnic Univerze v Mariboru v centralni indeks univerzitetnega iskalnika UM:NIK*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_nikl2016.pdf [9. 12. 2016].
- Orešnik, U., Kovič, P. in Orel, K., 2016. *Ineli-Balkans: pogumno tja, kamor še nihče ni šel!* [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_oresnik2016.pdf [9. 12. 2016].
- Peteh, M., Borovnjak, L., Knap, N. in Južnič, P., 2016. *Vrednotenje bibliografske storitve v luči raziskovalne dejavnosti*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_peteh2016.pdf [9. 12. 2016].
- Petrovič, M. in Peperko Golob, D., 2016. *Domoznanc: strokovnjak ali zanesenjak?* [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_peperko2016.pdf [9. 12. 2016].
- Podbrežnik, I., 2016. *Kako uporabniki splošnih knjižnic ocenjujejo usposobljenost knjižničnega osebja*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_podbreznik2016.pdf [9. 12. 2016].
- Rijavec Pobežin, V. in Šinko, S., 2016. *Učni center Mestne knjižnice Ljubljana*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_rijavec2016.pdf [9. 12. 2016].
- Špoljar, M. in Fras Popovič, S., 2016. *ZEJOLA*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/predstavitev_fras2016.pdf [9. 12. 2016].
- Vončina, M., Jug, J., Mur, B. in Kotar, M., 2016. *Podpora raziskovalcem v okolju neetičnega znanstvenega publiciranja*. [online] Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2013/izvlecek_voncina2016.pdf [9. 12. 2016].

Emma Dornik, Renata Zdravec Pešec, Dušan Stošič, Tatjana Žnidarec, Ester Manetti